diebꝰ vſq3 ad ꝯſūmatōnē ſeculi.

¶ Explicit euāgeliū ſcd̃m. Matheū. Incipit plogꝰ ĩ euāgeliū ſcd̃m Marcū.

Marcus euangeliſta dei
electus ⁊ petri ĩ baptiſ
mate filius atq3 ĩ d̃mo
ſermone diſcipulus ſa
cerdotiū in iſrl' agens ſcd̃m carnē
leuita ad fidē xp̄i ꝯuerſus: euāge
lium in ytalia ſcripſit: oſtendēs ĩ
eo quid ⁊ generi ſuo deberet ⁊ cri
ſto. Nam initium pĩcipij in voce
ꝓphetice exclamationis inſtituēs
ordinem leuitice electionis oſten
dit: ut predicans predeſtinatū io
hannem filium zacharie in voce
angeli annūtiantis emiſſum: nō
ſolum verbum carnē factum ſed
⁊ corpus domini in omnia ꝑ ver
bum diuine vocis animatum in
initio euāgelice predicationis oſtē
deret ut quis hec legens ſciret cui
initiū carnis in domino ⁊ iheſu ad
uenientis habitaculū caro deberet
agnoſcere: atq3 in ſe verbum vo
cis qd̓ in conſonantibus perdide
rat inueniret. Denicq3 ⁊ pfecti euā
gelij opus intrās ⁊ baptiſmo do
mini predicare deum inchoans
non laborauit natiuitatem car
nis quam in prioribus viderat di
cere. ſed totius exprimens poſitiō
nē deſerti. numerum ieiunij. tem
ptationem dyaboli. congregatio
nem beſtiarū ⁊ miniſterium protu
lit angelorū ut inſtituens nos ad
intelligendū: ſingula in breui cō
pingens. nec auctoritatē facte rei
demeret ⁊ ꝑficiendi operis pleni
tudinem nō negaret. Denicq3 am
putaſſe ſibi poſt fidē pollicem di
citur ut ſacerdotio reprobus ha
beretur. ſed tm̄ conſentiens fidei
predeſtinata potuit electio: ut nec
ſic in opere verbi perderet qd̓ priꝰ
meruerat in genere. Nam alexan
drie epiſcopus fuit. Cuiꝰ per ſin
gula opus fuit ſcire ⁊ euangelij ĩ
ſe dicta diſponere ⁊ diſciplinā le
gis in ſe agnoſcere ⁊ diuinam in
carne domini intelligere naturā.
Que et nos primū requiri dehic
inquiſita volumus agnoſci habē
tes mercedem exhortationis. quo
niam qui plātat ⁊ qui rigat vnū
ſunt. qui autē incrementum pre
ſtat deus eſt.

¶ Explicit prologus. Incipit euangeliū ſcd̃m Marcū.

Initiū euangelij ihū xp̄i filij dei ſic
ſcriptū ē ĩ yſaia ꝓpħa. Ecce mitto
angelū meū an̄ faciē tuā. q̄ prepa
rabit viā tuā an̄ te. Vox claman
tis in deſerto. Parate viā dn̄i. re
ctas facite ſemitas eiꝰ. Fuit in de
ſerto iohēs baptiſans ⁊ p̄dicās
baptiſmū penitētie in remiſſionē
peccatorū. Et egrediebat̄ ad eum
omīs iudee regio ⁊ iheroſolomite
vniūſi ⁊ baptiſabant̄ ab illo ĩ ior
danis flumie: ꝯfitētes peccata ſua
Et erat iohēs veſtitus pilis came
loꝝ ⁊ zona pellicea ĉca lūbos eiꝰ ⁊
locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat ⁊
p̄dicabat dicēs. Veīet fortior me
poſt me cuiꝰ nō ſū dignꝰ ꝓcūbēs
ſoluere corrigiā calciamētoꝝ eiꝰ.
Ego baptiſaui vos aqua. ille vero
baptiſabit vos ſpū ſcō. Et fcm̄ ē ĩ
diebꝫ ill': venit ihs a nazareth gali
lee ⁊ baptizatꝰ ē a iohē ĩ iordane

Et ſtatim aſcendēs de aq̄ vidit ce
los aptos ⁊ ſpūmſc̄tū tanq̄ co
lūbam deſcendētem ⁊ manētem i
ipſo· Et vox facta ē de celis· Tu es
filius meꝰ dilectus in te ↄplacui·
Et ſtatim ſpūs expulit eū in deſer
tum· Et erat in deſerto q̄dragīta
diebꝫ ⁊ q̄draginta noctibꝫ ⁊ tēpta
bat a ſathana · Eratq; cū beſtijs
⁊ angeli miſtrabāt ei Poſtq̄ āt
traditus ē iohānes venit ihesus
in galileā p̄dicans euāgelium re
gni dei ⁊ dicēs· Quoniā impletū
eſt tēpus ⁊ appropinq̄uit regnū
dei· Penitemini ⁊ credite euange
lio· Et p̄teriēs ſecus mare galilee
vidit ſymonē ⁊ andreā fratrem
eiꝰ mittētes retia in mare· Erāt ei
piſcatores· Et dixit eis ihesus Ve
nite poſtꝰ me ⁊ faciā vos fieri piſca
tores hoīm· Et ꝓtinus relictis reti
bus ſecuti ſūt eū · Et ꝓgreſſus īde
puſillū vidit iacobū zebedei ⁊ io
hānē fratrē eiꝰ ⁊ ipſos ↄponētes
retia in naui ⁊ ſtatim vocauit illos
⁊ relicto patre ſuo zebedeo ī naui
cum mercenarijs ſecuti ſūt eū· Et
igrediūtur capharnaū ⁊ ſtatim
ſabbatis ingreſſus in ſynagogā
docebat eos· Et ſtupebāt ſup do
ctrina eiꝰ Erat enī docens eos q̄ſi
ptātem habēs ⁊ non ſicut ſcribe ·
Et erat in ſynagoga eoꝝ hō ī ſpi
ritu immūdo ⁊ exclamauit dicēs·
Quid nob ⁊ tibi ihū nazarene·
Veniſti pdere nos Scio q̄ ſis ſan
ctus dei· Et ↄminatus ē ei ihūs di
cens· Obmuteſce ⁊ exi de hoīe · Et
diſcerpens eū ſpūs immūdus· ⁊
exclamās voce mag̃ exijt ab eo ·
et mirati ſunt oms ita ut ↄquire
rent inter ſe dicētes· Quidnā eſt
hoc· Que nā doctrina hec noua·
Quia in ptāte ſpiritibꝫ immūdis
imperat ⁊ obediūt ei Et ꝓceſſit ru
mor eiꝰ ſtatim in oēm regionem
galilee· ⁊ protinꝰ egredientes de ſy
nagoga venerūt ī domū ſymonis
⁊ andree cū iacobo ⁊ iohāne · De
cūbebat aūt ſocrꝰ ſymonis febri
citans ⁊ ſtatī dicunt ei de illa · Et
accedēs eleuauit eā apprehenſa
manu eiꝰ ⁊ cōtinuo dimiſit eā fe
bris ⁊ miſtrabat eis Veſpe aūt
facto cū occidiſſꝫ ſol afferebāt ad
eū oēs male hn̄tes ⁊ demoīa ha
bētes ⁊ erāt oīs ciuitas ↄgregata
ad ianuā· ⁊ curauit multos qui
vexabātur varijs lāguoribꝫ ⁊ de
monia multa eiciebat et nō ſine
bat ea loqui quoniā ſciebant eū
Et diluculo valde ſurgēs egreſſus
abijt in deſertū locū ibiq; orabat
Et ꝓſecutus eſt eū ſymō ⁊ q̄ cū il
lo erāt· Et cum inueniſſent eū dixe
rūt ei qꝛ oms querūt te· ⁊ ait illis
Eamꝰ in ꝓximos vicos ⁊ ciuita
tes ut ⁊ ibi p̄dicem· Ad hoc ei ve
ni· ⁊ erat predicās in ſynagogis
eoꝝ ⁊ in omi galilea ⁊ demonia ei
ciēs· Et venit ad eū leproſus dep̄
cās eū ⁊ genuflexo dixit Si vis po
tes me mūdare· Ihs āt miſertus
eiꝰ extēdit manū ſuā et tāgēs eū
ait illi· Volo· Mūdare Et cū dixiſ
ſet ſtatim diſceſſit ab eo lepra et
mūdatus ē Et cōminatus ē ei ſta
timq; eiecit illū ⁊ dicit ei Vide ne
mini dixeris ſ; vade oſtēde te prin
cipi ſacerdotū ⁊ offer ꝓ emūdaci
one tua q̄ precepit moyſes in te
ſtimoniū illis Et egreſſus cepit p̄
dicare ⁊ diffamare ſermoē; ita ut
iā nō poſſet manifeſte introire in

ciuitatē ſʒ foris in deſertis locis eē
⁊ conueniebāt ad eum vndiqꝫ.
Et iteꝝ intrauit ca ¶ Ca. ij.
pharnaū poſt dies ⁊ audi
tū eſt ꝙ in domo eēt ⁊ cōuenerūt
multi ita ut non caperet neqꝫ ad ia
nuā ⁊ loquebat̄ eis verbū. Et ve
nerūt ad eū ferentes paraliticum
qui a q̄tuor portabat̄ Et cū nō poſ
ſent offerre eū illi p̄ turba nuda
uerūt tectū vbi erat ⁊ patefatien
tes ſubmiſerūt grabatū in quo pa
raliticus iacebat Cū aūt vidiſſet
ih̄us fidē illoꝝ ait paralitico Fili
dimittunt̄ tibi peccata tua. Erant
aūt illic quidā de ſcribis ſedētes
⁊ cogitātes ī cordibꝫ ſuis Quid h̄
ſic loq̄tur. Blaſphemat. Quis po
teſt dimittere peccata n̄ ſolꝰ deꝰ.
Quo ſtatim ↄgnito ih̄us ſpū ſuo
ꝙ ſic cogitarent intra ſe: dicit ill'
Quid iſta cogitatis in cordibꝰ ve
ſtris. Quid ē faciliꝰ. dicere paliti
co dimittūt̄ tibi peccata: an dicere
ſurge tolle grabatū tuū ⁊ ābula
Vt aūt ſciatis ꝙ filiꝰ hoīs habet
ptātem in terra dimittēdi peccata
ait palitico Tibi dico ſurge tolle
grabatū tuū ⁊ vade ī domū tuam
Et ſtatim ſurrexit ille ⁊ ſblato gra
bato abijt inde corā oībus ita ut
mirarent̄ oēs ⁊ honorificarēt deū
dicentes. ꝙ nūq̄ ſic vidimus. Et
egreſſus ē rurſus ad mare. oīſqꝫ
turba veniebat ad eū et docebat
eos. Et cū p̄teriret vidit leuim al
phei ſedentē ad theloneū ⁊ ait il
li Sequere me. Et ſurgēs ſecutus
ē eū Et factū ē cū accūberet ī domo
illiꝰ: multi publicani ⁊ peccatores
ſimꝰ diſcūbebāt cū ih̄u et diſcipu
lis eiꝰ Erāt em̄ multi q̄ ⁊ ſequebā
tur eū. Et ſcribe ⁊ phariſei vidētes
ꝙ mādūcarēt cū publicanis ⁊ pec
catoribꝫ dixerūt diſcipul' eiꝰ. q̄re cū
publicaīs ⁊ pctōribꝰ mādūcat ⁊
bibit magr̄ vr̄. Hoc audito ih̄s ait
illis. Nō neceſſe hn̄t ſani medico
ſʒ qui male hn̄t. Nō em̄ veni voca
re iuſtos. ſʒ peccatores. Et erāt di
ſcipuli ioh̄is ⁊ phariſei ieiunātes
⁊ veniunt ⁊ dicūt illi. Quare diſci
puli ioh̄is ⁊ phariſeoꝝ ieiunant
tui aūt diſcipuli nō ieiunant. Et
ait illis iheſus. Nunquid pn̄t filij
nuptiaꝝ q̄diu ſpōſus ē cū illis ie
iunare. Q̄nto tpe hn̄t ſecū ſpōſū
nō pn̄t ieiunare. Venient aūt di
es cū auferet̄ ab eis ſponſus ⁊ tūc
ieiunabūt in illis diebꝫ. Nemo aſ
ſumentū panni rudis aſſuit veſti
mēto veteri. Alioquin auferet ſup
plementū nouū a veteri et maior
ſciſſura fit Et nemo mittit vinum
nouū in vtres veteres. alioquin
dirumpet vinum vtres et vinum
effundetur ⁊ vtres peribunt. Sed
vinū nouum ī vtres nouos mit
ti debet. Et factum eſt iteꝝ cū ſab
batis ambularet per ſata ⁊ diſci
puli eius ceperunt pregredi ⁊ vel
lere ſpicas. Phariſei autem dice
bant ei. Ecce quid faciunt diſcipu
li tui ſabbatis qd non licet. Et ait
illis. Nūq̄ legiſtis quid fecerit da
uid quando neceſſitatem habuit
⁊ eſurijt ipſe ⁊ qui cum eo erant:
quomodo introiuit in domum dei
ſub abiathar principe ſacerdotū
⁊ panes ꝓpoſitōnis manducauit
quos nō licebat mādūcare n̄ ſol'
ſacerdotibꝫ ⁊ dedit eiſ ⁊ q̄ cum eo
erāt. Et dicebat eiſ. ſabbatū ꝓpt̄
hoīeꝫ factū ē ⁊ nō hō ꝓpt̄ ſabbatū

Jtaq3 dñs eſt filius hominis eti
am ſabbati· ¶ Ca·iij·

ET introiuit iterū in ſynago
gā ⁊ erat ibi hō habens ma
nū aridā ⁊ obſeruabāt eū ſi ſab
batis curaret ut accuſarēt illum·
Et ait homini hñti manū aridam
Surge in mediū· et dicit eis· Lic3
ſabbatis bñfacē an male· aīam
ſaluā facere an pdere.· At illi tace
bāt· Et circūſpiciēs illos cum ira
ɔtriſtatus ſup cecitate cordis eo
rū dicit hōi· Extēde manū tuā3· et
extēdit ⁊ reſtituta eſt manus illi
Exeūtes aūt phariſei ſtatim cū he
rodianis ɔ̄ſiliū faciebāt aduer
ſus eū quō eū pderent· Jheſus āt
cum diſcipul' ſuis ſeceſſit ad ma
re ⁊ multa turba a galilea ⁊ iudea
ſecuta ē eum ⁊ ab iheroſolimis ⁊
ab ydumea ⁊ trās iordanē3 ⁊ q̄
circa tyꝝ ⁊ ſydonē· mltitudo mag̃
audiētes que faciebat venerunt
ad eū· Et dixit iħus diſcipul' ſuis
ut nauicula ſibi deſeruiret ꝓpt̄ tur
bam ne ɔprimerēt eū· Multos ei
ſanabat ita ut irruerent in eū ut
illū3 tangerent quotq̄t habebāt
plagas Et ſpūs immūdi cū illū3
videbāt pcidebāt ei ⁊ clamabāt
dicentes Tu es filius dei· Et vehe
mēter ɔ̄minabatur eis ne mani
feſtarent illū· et aſcendēs in mon
tem vo͞cuit ad ſe quos voluit ipē
⁊ venerūt ad eū· Et fecit ut eſſent
duodecī cū3 illo ⁊ ut mitteret eos
p̄dicarē Et dedit ill' poteſtatē curā
di īfirmitates ⁊ eiciēdi demoīa Et
īpoſuit ſymoni nomē petr⁹ et iaco
bū zebedei ⁊ iohānem fratrem ia
cobi ⁊ impoſuit eis nomīa boaner
ges q° eſt filij tonitrui· Et ādreā

⁊ philippū ⁊ bartholomeum et
matheū ⁊ thomam ⁊ iacobum al
phei ⁊ thadeū ⁊ ſymonē3 chana
neū ⁊ iudam ſcarioth q̄ tradidit
illū· Et veniūt ad domū· et ɔ̄uenit
iterū turba ita ūt nō poſſent ne
q3 panem mādūcare· Et cū audiſ
ſēt ſui exierūt tenere eū· Dicebāt
enī quoniā3 in furorē verſus eſt·
⁊ ſcribe qui ab iheroſolimis deſcē
derant dicebant quoniā3 beelze
bub habet ⁊ q2 in principe demo
nioꝝ eicit demonia· Et ɔ̄uocatis
eis in pabolis dicebat illis· Quō
poteſt ſathanas ſathanā eicē.·
et ſi regnum in ſe diuidat' nō po
teſt regnū illud ſtare· et ſi dom⁹
ſup ſemetipſā diſptiatur nō p̄ōt
domus illa ſtare· et ſi ſathanas
ɔ̄ſurrexerit in ſemetipſū diſptit⁹
eſt ⁊ nō poterit ſtare ſed finē ha
bet· Nemo p̄ōt vaſa fortis ingreſ
ſus in domū diripe niſi pri⁹ fortē
alliget ⁊ tūc domū eius diripiet·
Amē dico vob' quoniā oīa dimit
tētur filijs hoīū peccata ⁊ blaſphe
mie quibus blaſphemauerint·
Qui autē blaſphemauerit ī ſpm̄
ſāctum nō habebit remiſſionem
in eternū ſed reus erit eterni deli
cti quoniā dicebāt ſpm̄ immūdū
hab3 Et veniūt mater eius et fra
tres ⁊ foris ſtātes miſerūt ad eū
vocantes eū· et ſedebat circa eum
turba ⁊ dicunt ei· Ecce mat' tua ⁊
fratres tui foris q̄rūt te· Et r̄ndēs
eis ait Que ē mr̄ mea ⁊ frēs mei.·
Et circūſpiciens eos q̄ in circuitu
ei⁹ ſedebāt ait· ecce mr̄ mea ⁊ frēs
mei· Qui enī fecerit volūtatē dei h
frat' meus ⁊ ſoror mea ⁊ mr̄ eſt·
¶ Ca·iiij·

ET iterū cepit docere ad mare
⁊ ꝯgregata eſt ad eū turba
multa ita ut in nauim aſcendens
ſederet in mari ⁊ ōnis turba circa
mare ſup terrā erāt ⁊ docebat eos
in pabolis multa ⁊ dicebat illis in
doctrina ſua. Audite. Ecce exijt ſe
minans ad ſeminandū. Et dū ſe
minat: aliud cecidit circa viā ⁊ ve
nerūt volucres celi ⁊ comederūt il
lud. Aliud vero cecidit ſup petro
ſa vbi nō habuit terrā multā et
ſtatī exortū eſt qm̄ nō habebat al
titudinē terre ⁊ qn̄ exort⁹ eſt ſol
exeſtuauit ⁊ eo ꝙ nō habebat ra
dicē exaruit. Et aliud cecidit ī ſpi
nas ⁊ aſcenderūt ſpine et ſuffoca
uerūt illud ⁊ fructū non dedit. Et
aliud cecidit in terrā bonā et da
bat fructū aſcendentē ⁊ creſcentē
⁊ afferebat vnū triginta ⁊ vnū
ſexaginta ⁊ vnū centū. Et dicebat
Qui habet aures audiendi audi
at Et cū eēt ſingularis: interroga
uerūt eū hij q̄ cū eo erāt duodecī
parabolā Et dicebat eis. Vobis
datū eſt noſſe miſteriū regni dei.
illis aūt q̄ foris ſūt in pabolis oīa
fiūt: vt videntes videāt et n̄ videāt
et audientes audiāt et n̄ itelligāt
neqn̄ ꝯūtant̄ ⁊ dimittant̄ eis pec
cata. Et ait illis. Neſcitis pabolā
hanc. Et quō oēs pabolas ꝯgno
ſcetis. Qui ſemiat: verbū ſemiat
Hij aūt ſunt q̄ circa viā vbi ſemi
nat̄ verbū ⁊ cū audierint ꝯfeſtim
venit ſathanas ⁊ aufert qđ ſemi
natū eſt in corde eoꝝ. Et hij ſūt ſi
milit̄ qui ſupᵉ petrā ſeminant̄ q̄
cū audierint verbū ſtatī cū gau
dio accipiūt illud ⁊ nō hn̄t radi
cē in ſe ſed tēpales ſūt. deinde orta
tribulacōne ⁊ pſecucōne ꝓpt̄ ver
bum ꝯfeſtim ſcādaliſant̄. Et alij
ſunt qui in ſpinis ſeminant̄. Hij
ſunt qui verbū audiunt ⁊ erūne
ſeculi ⁊ decepcō diuitiaꝝ ⁊ circa re
liqua ꝯcupiſcentie introeūtes ſuf
focant verbū ⁊ ſine fructu efficit̄
Et hij ſūt qui ſup terrā bonā ſemi
nati ſunt qui audiūt verbū ⁊ ſuſci
piūt ⁊ fructificant: vnū triginta
vnū ſexaginta ⁊ vnū centū. Et di
cebat illis. Nūquid venit lucerna
ut ſb̄ modio ponat̄ aut ſb̄ lecto.
Nōne ut ſup candelabꝝ ponat̄.
Nō eſt em̄ aliquid abſconditum
qđ nō manifeſtet̄. nec factū ē oc
cultū qđ non veniat in palam. Si
quis habꝫ aures audiēdi audiat
Et dicebat ill̄. Videte quid audi
atis In qua mēſura mēſi fueritis
remetiet̄ vobis. Qui em̄ habet da
bitur illi ⁊ qui nō habet: etiā qđ
habet auferet̄ ab eo. Et dicebat.
Sic eſt regnū dei quemadmodū
ſi homo iaceat ſementē in terrā ⁊
dormiat ⁊ exurgat nocte ⁊ die ⁊ ſe
men germinet ⁊ increſcat dū ne
ſcit ille. Vltro em̄ terra fructificat
primū herbā. deinde ſpicā. deinde
plenū frumentū in ſpica. Et cū ſe
produxerit fructus: ſtatim mittit
falcem quoniā adeſt meſſis. Et
dicebat. Cui aſſimilabimus reg
num dei aut cui parabole compa
rabimus illud. Sicut granum ſy
napis quod cum ſeminatum fue
rit in terra minus eſt omnibus
ſeminibus que ſunt in terra ⁊ cū
natum fuerit aſcendit in arborē
et fit maius omnib⁹ olerib⁹ ⁊ fa
cit ramos magnos ita ut poſſint
ſub vmbrā ei⁹ aues celi habitare.

Et talibꝰ multis parabolꝭ loque
batur eis verbū ꝓut poterāt au
dirē· ſine parabola aūt nō loqueba
tur eis· Seorſum autē diſcipulꝭ diſ
ſerebat oīa· Et ait illis in illa die
cum ſero eſſet factū· Tranſeamꝰ
ↄtrā· ⁊ dimittētes turbā aſſumūt
eū ita ut erat in naui ⁊ alie naues
erāt cum illo· Et facta ē procella
magna vēti ⁊ fluctus mittebat i
nauim ita ut iplerēt nauis· ⁊ erāt
ipſe in puppi ſup ceruical dormiēs
⁊ excitant eū ⁊ dicunt illi· Magi
ſter nō ad te ptinet qꝛ perimus·
Et exurgēs ↄminatus ē vento· et
dixit mari Tace obmuteſce· ⁊ ceſ
ſauit ventus ⁊ facta eſt trāquilli
tas magna· Et ait illꝭ· Quid timi
di eſtis· Necdū habetis fidē· et ti
muerūt timore magno ⁊ dicebāt
ad alterutrū· Quis putas ē iſte qꝛ
vētꝰ ⁊ mare obediūt ei· ¶ Ca· v·

ET venerūt trās fretū maris
in regionē geraſenoꝝ· Et ex
eunti ei de naui ſtatim occurrit de
monumētis homo in ſpū immū
do q̄ domiciliū habebat in monu
mentis· Et neqꝫ cathenis iam q̄ſ
q̄ꝫ poterat eum ligare quoniaꝫ ſe
pe ↄpedibus ⁊ cathenis vinctus
dirupiſſet cathenas ⁊ cōpedes cō
minuiſſꝫ ⁊ nemo poterāt eū doma
re· Et ſēp die ac nocte in monumē
tis ⁊ in montibꝫ erat clamās ⁊ cō
cidens ſe lapidibꝫ· Vidēs aūt ihe
ſum alōge cucurrit ⁊ adorauit eū
⁊ clamans voce magn̄ dixit· Quid
mihi ⁊ tibi iheſu fili dei altiſſimi·
Adiuro te p deū ne me torqueas
Dicebat enī illi· Exi ſpūs immūde
ab hoīe iſto· Et interrogabat eū
Quod tibi nomē eſt· Et dicit ei·
Legio mihi nomē eſt qꝛ multi ſu
mus· Et deꝓcabatur eū multū ne
ſe expelleret extrā regionē· Erat au
tē ibi circa montē grex porcorum
magnꝰ paſcēs in agris· Et depre
cabātur eū ſpūs dicentes· Mitte
nos in porcos ut in eos introea
mus· Et ↄceſſit eis ſtatim iħus·
Et exeuntes ſpūs immūdi introi
erūt in porcos· ⁊ magno impetu
grex ꝑcipitatꝰ ē in mari ad duo
milia ⁊ ſuffocati ſūt in mari· Qui
aūt paſcebant eos fugerūt ⁊ nū
ciauerūt in ciuitatē ⁊ in agros· ⁊
egreſſi ſunt videre q̄d eſſꝫ facti· et
venerūt ad iheſū ⁊ vidēt illū qui
a demonio vexabatꝰ ſedētem veſti
tum ⁊ ſane mētis ⁊ timuerūt· Et
narrauerūt illꝭ qui viderāt quali
ter factū eſſꝫ ei q̄ demoniū habu
erat ⁊ de porcis· Et rogare ceperūt
eū ut diſcederet de finibꝰ eoꝝ· Cū
qꝫ aſcenderet nauim cepit illū de
precari q̄ a demonio vexatus fue
rat ut eſſet cū illo ⁊ non admiſit
eū ſed ait illi· Vade in domū tuaꝫ
ad tuos ⁊ annūcia illis quāta ti
bi dn̄s fecerit ⁊ miſertꝰ ſit tui· Et
abijt ⁊ cepit predicare in decapo
li quāta ſibi feciſſet iħus ⁊ omēs
mirabātur· Et cum aſcēdiſſet iħs
in nauim rurſū trans fretū ↄuenit
turba multa ad eum ⁊ erat circa
mare· Et venit q̄dā de archiſyna
gogis nomīe iayrus ⁊ vidēs euꝫ
ꝓcidit ad pedes eius ⁊ deꝓcabatꝰ
eū multū dicēs quoniā filia mea
in extremis eſt Veni impone ma
nū tuaꝫ ſup eam ut ſalua ſit ⁊ vi
uat· Et abijt cū illo ⁊ ſequebatur
eū turba multa ⁊ cōprimebāt eū
Et mulier que erat in profluuio

ſanguinis ānis duodecī ⁊ fuerat
multa perpeſſa a cōplurib9 medi
cis et erogauerat omnia ſua nec
quicq̄ pfecerat. ſ; magis deteri9
habebat. Cūq; audiſſet de ihū ve
nit ī turba retro ⁊ tetigit veſtimē
tū eius dicebat enī. q2 ſi vel veſti
mentū eius tetigero ſalua ero. Et
ↄfeſtim ſiccatus eſt fons ſangui
nis ei9 ⁊ ſenſit corpe. q2 ſanata eſ
ſet a plaga. Et ſtatī ihs in ſemet
ipſo ↄgnoſcens virtutē que exie
rat de illo: ↄuerſus ad turbaz aie
bat. Quis tetigit veſtimēta mea.
Et dicebāt ei diſcipuli ſui. Vides
turbā ↄprimētē te ⁊ dicis q̄s me
tetigit. Et circumſpitiebat videre
eā que hoc fecerat. Mulier vero ti
mens ⁊ tremens ſciens qđ factū
eēt in ſe: venit ⁊ pcidit ān eū ⁊ di
xit ei oēm veritatez. Ille aūt dixit
ei. Filia fides tua te ſaluā fecit va
de ī pace ⁊ eſto ſana a plaga tua
Adhuc eo loquēte veniūt nuncij
ad archiſynagoguz dicētes. q2 fi
lia tua mortua eſt. Quid vltra ve
xas magiſtꝝ. Ihūs aūt audito
verbo qđ dicebat. ait archiſyna
gogo. Noli timere tm̄modo crede
Et nō admiſit quēq̄ ſe ſequi. niſi
petꝝ ⁊ iacobū ⁊ iohēm fratrē ia
cobi. Et veniūt ī domū archiſyna
gogi. Et vidit tumultū et flentes
⁊ eiulātes multuz ⁊ ingreſſus ait
illis. Quid turbamini ⁊ ploratis.
Puella nō eſt mortua ſ; dormit Et
irridebāt eū. Ipſe vero eiectis om
nib9 aſſumit patrē ⁊ matrē puel
le ⁊ qui ſecū erāt ⁊ ingrediūt vbi
puella erat iacens ⁊ tenēs manū
puelle ait illi Thabitha cumi qđ
eſt interp̄tatū puella tibi dico ſur

ge. Et cōfeſtī ſurrexit puella ⁊ am
bulabat. Erat aūt annoꝝ duode
cim. Et obſtupuerūt ſtupore ma
gno. Et p̄cepit illis vehemēter ut
nemo id ſciret ⁊ dixit darē illi mā
ducare.

¶ Capitulū .vi.

Et egreſſus inde abijt in pa
triā ſuaz ⁊ ſequebant eū di
ſcipuli ſui. Et facto ſabbato cepit
in ſynagoga docere ⁊ multi audi
entes āmirabant in doctrina ei9
dicentes. Vnde huic hec oīa. Et
que ē ſapientia que data eſt illi
et virtutes tales q̄ p manꝰ ei9 ef
ficiunt. Nōne hic eſt faber filius
marie: frat iacobi ⁊ ioſeph ⁊ iude
⁊ ſymonis. Nōne ⁊ ſorores eius
hic nobiſcuz ſunt. Et ſcandaliſa
bant in illo. Et dicebat illis ihūs
q2 nō eſt pp̄ha ſine honore niſi in
patria ſua ⁊ ī domo ſua ⁊ ī cogna
tione ſua. Et nō poterat ibi v̄tutē
vllā facere niſi paucos infirmos
impoſitis manib; curauit ⁊ mira
batur pp̄t incredulitatē eoꝝ ⁊ cir
cuibat caſtella in circuitu docens
Et vocauit duodecim ⁊ cepit eos
mittere binos ⁊ dabat illis pote
ſtatē ſpirituū immūdoꝝ. Et p̄cepit
eis ne quid tollerēt ī via niſi vir
gam tm̄. nō perā nō panē neq; in
zona es. ſed calciatos ſandalijs
⁊ ne induerentur duab9 tunicis.
Et dicebat eis. Quocūq; introieritis
ī domū illic manete donec exeatis
inde ⁊ q̄cūq; nō receperit vos nec au
dierint: exeūtes inde excutite pul
uerem de pedibus veſtris in teſti
monium illis. Et exeūtes predica
bāt ut penitētiā agerēt ⁊ demōia
m̄lta eiiciebāt ⁊ vngebāt oleo m̄l
tos egros ⁊ ſanabāt. Et audiuit

rex herodes manifeſtū em̄ factum
eſt nomē eius ⁊ dicebat Quia io
hānes baptiſta ſurrexit a mortu
is ⁊ ꝓpterea virtutes opantur i il
lo. Alij autē dicebant q̄ helias ē
alij vero dicebāt q̄ ꝓpha eſt qua
ſi vn⁹ ex ꝓphetis. Quo audito he
rodes ait Quē ego decollaui iohā
nē hic a mortuis reſurrexit. Ipſe
em̄ herodes miſit ac tenuit iohā
nē ⁊ vinxit eū in carcerez ꝓpt̄ hero
diadē vxorem philippi fratris ſui
q̄ duxerat eā. Dicebat em̄ iohā
nes herodi. Non licz tibi habere
vxorem fratris tui Herodias au
tē īſidiabat̄ illi ⁊ volebat occidē
eū nec poterat. Herodes aūt mtu
ebat iohānez ſciēs euz viꝝ iuſtū
⁊ ſāctū ⁊ cuſtodiebāt eū ⁊ audito
eo multa faciebat ⁊ libēter eū au
diebat. ⁊ cū dies oportunus acci
diſſet herodes natal' ſui cenam fe
cit pncipibz ⁊ tribunis ⁊ primis
galilee Cūqȝ introiſſz filia ipſius
herodiadis ⁊ ſaltaſſet ⁊ placuiſſz
herodi ſimulqȝ recūbētibz rex ait
puelle. Pete a me q̄d vis ⁊ dabo
tibi ⁊ iurauit illi quia q̄cquid pe
tieris dabo tibi licz dimidiū regni
mei Que cū exiſſz dixit matri ſue.
Quid petaz. At illa dixit. Caput
iohānis baptiſte Cūqȝ introiſſz
ſtati cū feſtinacōe ad regē petiuit
dicēs Volo ut ꝓtinus des mihi ī
diſco caput iohānis baptiſte. Et
cōtriſtatus ē rex. Propt̄ iuſiurā
dū ⁊ ꝓpter ſimul diſcūbentes no
luit eā ꝯtriſtaē ſed miſſo ſpicula
tore p̄cepit afferre caput eius in
diſco ⁊ decollauit eū in carcere. Et
attulit caput eius in diſco ⁊ dedit
illud puelle ⁊ puella dedit matri
ſue Quo audito diſcipuli ei⁹ vene
rūt ⁊ tulerūt corpus eius ⁊ poſue
rūt illd̄ ī monumēto. Et ꝯuenīētes
apoſtoli ad ihm̄ renūciauerūt ei
oīa que egerāt ⁊ docuerāt. Et ait
ill'. Venite ſeorſū in deſertū locuz
⁊ reqēſcite puſillū. Erant em̄ qui
veniebāt ⁊ rediebāt multi ⁊ nec
ſpaciū manducādi habebāt. Et
aſcēdentes in nauim abierūt ī deſ
tū locum ſeorſū. Et viderunt eos
abeuntes ⁊ ꝯgnouerūt multi ⁊ pe
deſtres de omnibz ciuitatibus cu
currerūt illuc ⁊ p̄uenerūt eos Et exi
ens vidit turbā multaz ihesus et
miſertus ē ſup eos q̄ erant ſicut
oues nō hn̄tes paſtorē ⁊ cepit il
los docere multa Et cū iā hora ml'
ta fieret acceſſerūt diſcipuli ei⁹ di
centes. Deſertus ē locus hic ⁊ iā
horā preterijt. Dimitte illos ut eū
tes ī ꝓximas villas ⁊ vicos emāt
ſibi cibos q̄s māducēt. Et reſpon
dens ait ill'. Date illis māducare.
Et dixerūt ei. Eūtes emam⁹ ducē
tis denarijs panes ⁊ dabim⁹ illis
manducaē. Et dicit eis. Quot pa
nes habetis. Ite ⁊ videte. Et cum
ꝯgnouiſſent dicunt. Qnqȝ. ⁊ du
os piſces Et precepit illis ut accū
bere facerent oēs ſcd̄m ꝯtubernia
ſup viride fenū. Et diſcubuerūt in
ꝑtes ꝑ centenos ⁊ quinq̄genos.
Et acceptis qn̄qȝ panibz ⁊ duobz
piſcibz intuēs in celū benedixit ⁊
fregit panes ⁊ dedit diſcipul' ſuis
ut ponerēt an̄ eos ⁊ duos piſces
diuiſit omnibz. Et manducauerūt
oēs ⁊ ſaturati ſūt ⁊ ſuſtulerūt re
liquias fragmētoꝝ duodecim co
phinos plenos ⁊ de piſcibz. Erāt
autē q̄ māducauerūt qn̄qȝ milia

virorum. Et ſtatim coegit diſcipulos
ſuos aſcendere nauim ut precede
rent eum trans fretum ad bethſaydam
dum ipſe dimitteret populum. Et cum dimi
ſiſſet eos abijt in montem orare. Et
cum ſero eſſet erat nauis in medio
mari et ipſe ſolus in terra. Et videns
eos laborantes in remigando. erat
enim ventus contrarius eis et circa
quartam vigiliam noctis venit ad
eos ambulans ſupra mare et vole
bat preterire eos. At illi ut vide
runt eum ambulantem ſupra mare pu
tauerunt fantaſma eſſe et exclamaue
runt. Omnes enim viderunt eum et turba
ti ſunt. Et ſtatim locutus eſt cum eis
et dixit eis. Confidite. Ego ſum no
lite timere. Et aſcendit ad illos in
nauim et ceſſauit ventus. Et plus
magis intra ſe ſtupebant. Non enim
intellexerunt de panibus. Erat enim cor
eorum obcecatum. Et cum tranſfretaſſent
venerunt in terram geneſareth et ap
plicuerunt. Cumque egreſſi eſſent de na
ui continuo cognouerunt eum et percur
rentes vniuerſam regionem illam ce
perunt in grabatis eos qui ſe ma
le habebant circumferre vbi audie
bant eum eſſe. Et quocumque introiebat
in vicos vel in villas aut ciuitates
in plateis ponebant infirmos et de
precabantur eum ut vel fimbriam veſti
menti eius tangerent et quotquot tan
gebant eum ſalui fiebant. ¶ Ca. vij.

Et conueniunt ad eum phariſei
et quidam de ſcribis venientes ab
iheroſolimis. Et cum vidiſſent quoſ
dam ex diſcipulis eius communibus
manibus idest non lotis manducare
panes vituperauerunt. Phariſei enim
et omnes iudei niſi crebro lauerint
manus non manducant: tenentes
traditionem ſeniorum et a foro niſi
baptiſentur non comedunt et alia
multa ſunt que tradita ſunt illis
ſeruare baptiſmata calicum et vrce
orum et eramentorum et lectorum. Et inter
rogabant eum phariſei et ſcribe.
Quare diſcipuli tui non ambulant
iuxta traditionem ſeniorum. ſed communi
bus manibus manducant panem.
At ille reſpondens dixit eis. Bene prophe
tauit yſaias de vobis ypocritis ſi
cut ſcriptum eſt. Populus hic labijs
me honorat. cor autem eorum longe eſt a
me. Inuanum autem me colunt docen
tes doctrinas et precepta hominum
Relinquentes enim mandatum dei te
netis traditiones hominum: baptiſ
mata vrceorum et calicum et ſimilia
hijs facitis multa. Et dicebat bene
irritum feciſtis preceptum dei: ut tra
ditionem veſtram ſeruetis. Moyſes
enim dixit. Honora patrem tuum et ma
trem tuam et qui maledixerit patri vel
matri morte moriatur. Vos autem di
citis. Si dixerit homo patri aut matri
corban quod eſt donum quodcumque ex me ti
bi profuerit et vltra non dimittitis
eum quicquam facere patri ſuo aut matri
reſcindentes verbum dei per traditionem
veſtram quam tradidiſtis. Et ſimilia
huiuſmodi multa facitis. Et aduo
cans iterum turbam dicebat illis. Au
dite me omnes et intelligite. Nihil eſt
extra hominem introiens in eum quod poſ
ſit eum coinquinare. ſed que de homine proce
dunt illa ſunt que communicant hominem. Si
quis habet aures audiendi audiat. Et cum
introiſſet in domum a turba: interrogabant
eum diſcipuli eius parabolam. Et ait illis.
Sic et vos imprudentes eſtis. Non intel
ligitis quia omne extrinſecus introiens in ho
minem non poteſt eum communicare quia non

intrat in coꝛ eius ſed in ventrem
vadit ⁊ in ſeceſſum exit purgãs
oẽs eſcas. Dicebat aũt qm̃ illa
q̃ de hoīe exeũt illa ↄmunicãt ho
minẽ. Abintus enĩ de coꝛde hoim
male cogitacões ꝓcedũt adulte
ria. foꝛnicacões. homicidia. fur
ta. auaritie. neq̃tie. dolus impudi
citie. ocul9 mal9. blaſphemia. ſu
pbia. ſtulticia. Oĩa hec mala abĩ
tus ꝓcedunt ⁊ ↄmunicãt hoiem
Et inde ſurgẽs abijt in fines tyri
⁊ ſydois ⁊ ingreſſus domũ nemĩ
nem voluit ſcire ⁊ nõ potuit late
re. Mulier enĩ ſtatim ut audiuit
de eo cui9 filia habebat ſpũm im
mũdũ intrauit ⁊ ꝓcidit ad pedes
eius. Erat enĩ mulier gẽtilis ſyro
pheniſſa genere. Et rogabat eũ
ut demoniũ eiceret de filia ei9 Qui
dixit illi. Sine pri9 ſaturari filios
Nõ eſt enim bonũ ſumẽ panem
filioꝝ ⁊ mittere canibus. At illa
rñdit ⁊ dixit illi. Utiq; dñe. Nam
⁊ catelli ↄmedũt ſub mẽſa de mi
cis pueroꝝ Et ait illi. Propt̃ hũc
ſermonẽ vade exijt demoniũ de
filia tua Et cũ abijſſet domũ inue
nit puellam iacentẽ ſup̃ lectum ⁊
demoniũ exijſſe. Et iteꝝ exiens de
finibus tyri venit p ſydonem ad
mare galilee inter medios fines
decapoleos. Et adducũt ei ſurdũ
⁊ mutũ ⁊ dep̃cabãt eũ ut iponat
illi manũ. Et apprehẽdens eum de
turba ſeoꝛſũ miſit digitos ſuos ĩ
auriculas eius ⁊ expuẽs tetigit li
guam eius ⁊ ſuſpiciens in celum
ingemuit ⁊ ait illi. Effeta qđ ẽ ad
aperire. et ſtatim apte ſunt aures
eius ⁊ ſolutũ ẽ vinculũ lingue ei9
⁊ loq̃batur recte. Et precepit illis
ne cui dicerẽt. Quãto aũt eis pre
cipiebat tãto magis pl9 predica
bant. ⁊ eo amplius ãmirabant̃
dicentes Bñ omnia fecit ⁊ ſurdos
fecit audiẽ ⁊ mutos loq̃. Ca. viij.

In diebus illꝭ iteꝝ cũ turba
multa eſſet nec haberẽt qđ
mãducarent ↄuocatis diſcipulis
ait illꝭ. Miſereoꝛ ſup turbã q2 ecce
iam t̃duo ſuſtinẽt me nec habẽt
qđ manducẽt ⁊ ſi dimiſero eos ie
iunos in domũ ſuã deficient ĩ via
Quidã ei ex eis delonge venerũt et
rñderũt ei diſcipuli ſui. Unñ iſtos
q̃s poterit hic ſaturare panib9 in
ſolitudine. et interrogauit eos.
Quot panes habetis. Qui dixe
rũt. Septẽ. ⁊ precepit turbe diſcũ
bere ſup terrã. Et accipiẽs ſeptem
panes grãs agẽs fregit ⁊ dabat
diſcipulis ſuis ut apponerent et
appoſuerũt turbe Et habebãt piſci
culos paucos ⁊ ipõs benedixit ⁊
iuſſit apponi et mãducauerũt et
ſaturati ſũt ⁊ ſuſtulerũt qđ ſupera
uerat de fragmẽtis ſeptẽ ſpoꝛtas
Erãt aũt qui mãducauerũt quaſi
q̃tuoꝛ milia ⁊ dimiſit eos. Et ſta
tim aſcẽdens nauim cũ diſcipulis
ſuis venit in ptes dalmanutha.
Et exierunt phariſei ⁊ ceperũt cõ
quirẽ cũ eo q̃rentes ab illo ſignũ
de celo tẽptãtes eũ. Et ingemiſcẽs
ſpiritu ait Quid generacõ iſta ſi
gnũ q̃rit. Amen dico vob. Si da
bitur generacõi iſti ſignũ. et di
mittẽs eos aſcẽdit iteꝝ nauim ⁊
abijt trãs fretũ. Et obliti ſũt pa
nem ſumere ⁊ niſi vnũ panẽ non
habebãt ſecũ in naui. et precipie
bat eis dicens Uidete ⁊ cauete a
fermento phariſeoꝝ ⁊ fermento

nõ ⁊ ſuſpiciens

herodis. Et cogitabāt ad alterutꝝ
dicentes. ꝙ panes nō habemus.
Quo cognito ait illis ihs. Quid co
gitatis ꝙ panes nō habetis. Nō
duz cognoſcitis nec intelligitis.
Adhuc cecatū habetis cor veſtꝝ.
Oculos habentes nō videtis ⁊ au
res habentes nō auditis. Nec re
cordamini qñ quīqꝫ panes fregi ī
quīqꝫ milia et quot cophinos fra
gmentoꝝ plenos ſuſtuliſtis. Di
cunt ei. Duodecim. Qñ ⁊ ſeptē pa
nes ī quatuormilia. quot ſportas
fragmentoꝝ tuliſtis. Et dicūt ei:
Septē. Et dicebat eis. Quō nōdū
intelligitis. Et veniūt bethſaydā
⁊ adducūt ei cecū ⁊ rogabant eū
ut illū tangeret. Et apprehēſa ma
nu ceci eduxit eū extra vicū et ex
puens ī oculos eiꝰ impoſitis ma
nibus ſuis: interrogauit euz ſi q̄d
videret. Et aſpiciēs ait. Video ho
mines velut arbores ābulantes.
Deinde iterꝝ impoſuit manꝰ ſuper
oculos eiꝰ ⁊ cepit videre et reſtitu
tus eſt: ita ut clare videret oīa. Et
miſit illū in domū ſuā dicens. Va
de in domū tuā ⁊ ſi in vicū introie
ris nemini dixeris. Et ingreſſus ē
ihs et diſcipuli eiꝰ caſtella ceſa
ree philippi et in via īterrogabat
diſciplos ſuos dicēs eis. Quē me
dicūt eē hoīes. Qui rñderūt illi di
centes. Iohem baptiſtaz. alij he
lyam. alij vero quaſi vnū de ꝓphe
tis. Tūc dicit illis. Vos vero quē
me eē dicitis. Rñdens petrus ait
ei. Tu es xp̄s. Et comminatus eſt eis
ne cui dicerēt de illo. Et cepit docē
eos qm̄ oportet filiū hominis pa
ti multa ⁊ reprobari a ſenioribꝰ ⁊
a ſūmis ſacerdotibꝰ ⁊ ſcribis ⁊ oc

cidi ⁊ poſt tres dies reſurgere. Et
palā verbū loquebat̄. Et apprehē
dens eū petrus: cepit icrepare eū
Qui cōuerſus ⁊ vidēs diſcipulos
ſuos comminatus eſt petro dicens.
Vade retro me ſathana. qm̄ non
ſapis q̄ dei ſūt ſꝫ que ſūt hoīm. Et
cōuocata turba cū diſcipul̄ ſuis
dixit eis. Si quis vult me ſequi de
neget ſemetipm̄ et tollat crucem
ſuā ⁊ ſequat̄ me. Qui em̄ voluerit
aīaz ſuā ſaluaz facere: pdet eā. q̄
aūt pdiderit aīam ſuā ꝓpter me ⁊
euangeliū: ſaluā eaz faciet. Quid
em̄ ꝓderit homini ſi lucret̄ mūdū
totū ⁊ detrimentū aīe ſue faciat.
Aut q̄d dabit homo cōmutacōis
ꝓ aīa ſua. Qui em̄ me confuſus
fuerit ⁊ verba mea in generacōe
iſta adultera ⁊ peccatrice ⁊ filius
hoīs cōfundet eū cū venerit in glo
ria patris ſui cum angelis ſāctis.

ET dicebat illis ¶ Ca. ix.
Amen dico vobis. ꝙ ſunt q̄
dam de hic ſtantibꝰ qui non gu
ſtabunt mortez: donec videant re
gnū dei veniens ī virtute. Et poſt
dies ſex aſſumpſit ihs petruz et
iacobum ⁊ iohannē ⁊ ducit illos
in montem excelſum ſolus ⁊ trāſ
figuratus eſt coraz ipſis. Et veſti
menta eius facta ſunt ſplendētia
et candida nimis velut nix: q̄lia
fullo nō poteſt ſup terrā candida
facere. Et apparuit illis helias cuz
moyſe ⁊ erant loquentes cuz ihe
ſu. Et reſpondens petrus ait iheſu
Rabi bonuz eſt nos hic eē ⁊ facia
mus tria tabernacula: tibi vnū ⁊
moyſi vnū ⁊ helie vnū. Nō enim
ſciebat q̄d diceret. Erāt ei timore
exterriti. Et facta ē nubes obūbrās

eos ⁊ venit vox de nube dicẽs Hic
ẽ filius meus cariſſimꝰ audite il
lũ · Et ſtatim circũſpicientes nemi
nẽ amplius viderũt niſi iheſũ tm̃
ſecũ· Et deſcendẽtibꝰ illis de mõte
p̃cepit illis ne cuiq̃ qđ vidiſſent
narrarent niſi cũ filiꝰ hoĩs a mor
tuis reſurrexerit· Et verbũ ↄtinue
runt apud ſe conq̃rentes q̃d eſſ;
cum a mortuis reſurrexerit· Et int̃
rogabãt eũ dicẽtes Quid ergo di
cũt phariſei ⁊ ſcribe qꝛ heliã opor
teat venire primũ· Qui rñdẽs ait
illis· Helias cũ venerit primo re
ſtituet oĩa ⁊ quõ ſcriptũ eſt in fi
liũ hoĩs ut multa paciatur ⁊ cõtẽ
natur· Sed dico vobis qꝛ ⁊ helias
venit ⁊ fecerũt illi q̃cunq; voluerũt
ſicut ſcriptũ eſt de eo · Et veniens
ad diſcipulos ſuos vidit turbã
magnã circa eos ⁊ ſcribas conq̃
rentes cum illꝰ Et cõfeſtim oĩs po
pulꝰ videns ihm̃ ſtupefactꝰ eſt ⁊
expauerũt ⁊ accurrẽtes ſalutabãt
eũ· Et interrogauit eos· Quid int̃
vos conq̃ritis· et rñdens vnꝰ de
turba dixit· Magiſter attuli filiũ
meũ ad te habẽtem ſpiritũ mutũ
q̃ vbicũq; eũ apprehẽderit allidit
illũ ⁊ ſpumat ⁊ ſtridet dẽtibus ⁊
areſcit· Et dixi diſcipulꝭ tuis ut ei
cerent illũ ⁊ nõ potuerũt Qui rñdẽs
eis dixit· O generacio incredula
q̃diu apđ vos ero· Quãdiu vos
paciar· Afferte illũ ad me · Et at
tulerunt eũ· et cũ vidiſſ; eũ ſtatĩ
ſpũs ↄturbauit illũ ⁊ eliſus ĩ ter
rã volutabatur ſpumãs· Et inter
rogauit prẽ; eiꝰ· Quãtũ tpis eſt
ex quo ei hoc accidit· At ille ait ·
Ab infãtia· Et frequẽter eum ⁊ in
ignẽ ⁊ in aquam miſit ut eũ pde
ret Sꝫ ſi quid potes: adiuua nos
miſertus noſtri· Jhs aũt ait illi
Si potes credere omnia poſſibilia
credẽti· Et cõtinuo exclamãs pat̃
pueri cum lacrimis aiebat· Credo
dñe adiuua incredulitatẽ meam
Et cũ videret ihs ↄcurrentẽ turbã
ↄminatus eſt ſpiritui immũdo di
cens illi· Surde ⁊ mute ſpũs ego
p̃cipio tibi exi ab eo ⁊ ampliꝰ ne
introeas ĩ eũ Et exclamãs ⁊ mul
tũ diſcerpẽs eũ exijt ab eo ⁊ factꝰ
eſt ſicut mortuꝰ ita ut multi dicerẽt
qꝛ mortuus eſt· Jhus aũt tenẽs
manũ eiꝰ eleuauit eũ ⁊ ſurrexit ·
Et cum introiſſ; in domũ diſcipu
li eiꝰ ſecreto ĩterrogabãt eũ Qua
re nos nõ potuimꝰ eicere eum· Et
dixit illis· Hoc genꝰ in nullo põt
exire niſi in oracõe ⁊ ieiunio· et in
de pfecti pret̃grediebãtur galileã
nec volebat quẽq̃ ſciẽ· Docebat
aũt diſcipulos ſuos ⁊ dicebat il
lis quoniã filiꝰ hoĩs tradet̃ in ma
nus hoĩm ⁊ occidẽt eũ ⁊ occiſus
tercia die reſurget · At illi ignora
bãt verbũ ⁊ timebãt interrogare
eũ et venerũt capharnaũ Qui cu;
domi eſſent interrogabat eos ·
Quid in via tractabatis · At illi
tacebant · Siq̃dem in via inter ſe
diſputauerãt q̃s eoꝝ maior eſſet
Et reſidens vocauit duodecim ⁊ ait
illis· Si q̃s vult primꝰ eẽ erit om
niũ nouiſſimꝰ ⁊ oĩm miniſter· Et
accipiẽs puerũ ſtatuit eũ in me
dio eoꝝ quẽ cũ cõplexus eſſ; ait
illis· Quiſquis vnũ ex huiuſmõi
pueris recepit ĩ nomine meo me
recepit ⁊ q̃cunq; me ſuſcepit nõ
me ſuſcipit ſed eũ q̃ miſit me· Rñ
dit illi iohannes dicẽs Magiſter

vidimꝰ quendā in noīe tuo eiiciē
tem demonia qui nō ſequit̃ nos
⁊ ꝓhibuimꝰ eū. Jh̄s aūt ait. No
lite ꝓhibere eū. Nemo eſt eñi qui
faciat virtutē ī noīe meo ⁊ poſſit
cito male loqui de me. Qui eñi nō
eſt aduerſū vos: ꝓ vobis ē. Quiſ
quis eñi potuꝫ dederit vob̄ calicem
aq̄ in noīe meo q̄a xp̄i eſtis: amē
dico vobis nō ꝑdet mercedē ſuam
Et quiſquis ſcādaliſauerit vnuꝫ
ex hiis puſillis credentibꝰ in me:
bonū eſt ei magis ſi circūdaretur
mola aſinaria collo eiꝰ ⁊ in mare
emitteret̃. Et ſi ſcandaliſauerit te
manꝰ tua abſcide illaꝫ. Bonū eſt
tibi debilem introire in vitā q̄ꝫ du
as manꝰ habentē ire ī iehēnaꝫ in
igneꝫ inextinguibilē. vbi vermis
eoꝝ nō morit̃ ⁊ ignis nō extiguit̃
Et ſi pes tuꝰ te ſcandaliſat ampu
ta illū. Bonū eſt tibi claudū ītro
ire in vitam eternā q̄ꝫ duos pedes
habentē mitti in iehennaꝫ ignis ī
extinguibilis vbi vermis eoꝝ nō
morit̃ ⁊ ignis nō extinguit̃. Qd ſi
oculus tuꝰ ſcandaliſat te eice eū
Bonuꝫ eſt tibi luſcū introire in re
gnū dei q̄ꝫ duos oculos hn̄tē mit
ti in iehennam ignis vbi vermis
eoꝝ nō morit̃ ⁊ ignis nō extigui
tur. Oīs eñi igne ſaliet̃ ⁊ ōmis vi
ctima ſale ſaliet̃. Bonū ē ſal. Qd
ſi ſal inſulſū fuerit in quo illud cō
dietis. Habete in vobis ſal ⁊ pa
cem habete inter vos. ¶ Ca. x.

Et inde reſurgēs venit ī fines
iudee vltra iordanē ⁊ ꝯueni
unt iteꝝ turbe ad eū ⁊ ſicut cōſue
uerat iterū docebat illos. Et acce
dentes phariſei interrogabāt euꝫ
ſi licet viro vxorē dimittere: temptā
tes eum. At ille reſpondens dixit eis.
Quid vobis p̄cepit moyſes. Qui
dixerūt. Moyſes ꝑmiſit libellū re
pudii ſcribere ⁊ dimittere. Quibꝰ
reſpōdens ih̄s ait. Ad duritiam cor
dis veſtri ſcripſit vobis preceptū
iſtud. Ab initio autē creature ma
ſculū ⁊ feminā fecit eos deus. ꝓpt̃
hoc relinquet homo patrē ſuuꝫ ⁊
matrē ⁊ adherebit ad vxorē ſuaꝫ
⁊ erūt duo in carne vna. Itaqꝫ iā
nō ſunt duo ſ; vna caro. Qd ergo
deus ꝯiūxit homo nō ſeparet. Et ī
domo iteꝝ diſcipuli eiꝰ de eodeꝫ in
terrogauerunt eū. Et ait illis. Qui
cūqꝫ dimiſerit vxoreꝫ ſuā ⁊ aliam
duxerit: adulteriū ꝯmittit ſup eā
Et ſi vxor dimiſerit viꝝ ſuū et alii
nupſerit: mechat̃. Et offerebant
illi puulos ut tāgeret illos. diſci
puli aūt ꝯminabant̃ offerentibꝰ
Quos cū videret ih̄us: indigne
tulit. Et ait illis. Sinite puulos ve
nire ad me ⁊ ne ꝓhibueritis eos
Taliū eñi eſt regnū dei. Amen di
co vobis quiſquis nō receperit re
gnū dei velut puulus nō intr̃bit
in illud. Et ꝯplexans eos ⁊ impo
nens manꝰ ſup illos: bn̄dicebat
eos. Et cū egreſſus eēt in via: pro
currens quidā genuflexo ante eū
rogabat eū dicens. Magiſter bo
ne: quid faciam ut vitā eternam
ꝑcipiaꝫ. Jh̄us aūt dixit ei. Quid
me dicis bonuꝫ. Nemo bonus: ni
ſi vnꝰ deꝰ. Precepta noſti: ne ad
ulteres. ne occidas. ne fureris. ne
falſū teſtimoniū dixeris. ne fraudē fe
ceris. Honora p̄reꝫ tuū ⁊ m̄reꝫ. At ille
reſpōdēs ait illi. Mgr̄ hec oīa obſua
ui a iuuētute mea. ih̄s āt intuit̄ꝰ eū
dilexit eū ⁊ dixit ei. vnū tibi deeſt

Vade queciiq; habes vende ⁊ da
paupib; ⁊ habebis theſaurũ in ce
lo ⁊ veni ſequere me. Qui ↄtriſta
tus in verbo abijt merens Erat ei
habẽs multas poſſeſſiones Et cir
cumſpiciẽs iħus ait diſcipul' ſu
is. Quã difficile qui pecunias hñt
in regnũ dei introibũt. Diſcipuli
aũt obſtupeſcebãt in verbis ei⁹
At iħus rurſus rñdens ait illis.
Filioli q̃ difficile eſt ↄfidentes in
pecunijs in regnũ dei introire. Fa
cilius ẽ camelũ ꝑ foramen acus
trãſire q̃ diuitẽ intrare in regnu;
dei. Qui magis ãmirabãtur. Dicẽ
tes ad ſemetipſos. Et q̃s poteſt
ſaluus fieri. Et intuẽs iħus illos
ait Apud hoĩes impoſſibile ẽ ſed
non apud deũ. Oĩa enim poſſibi
lia ſũt apud deũ. Et cepit ei petr⁹
dicere. Ecce nos dimiſim⁹ oĩa ⁊ ſe
cuti ſumus te. Rñdens iħus ait.
Amẽ dico vob̃ nemo ẽ q̃ relique
rit domũ aut fratres aut ſorores
aut prẽ; ã matre; aut filios aut
agros ꝓpter me ⁊ ꝓpter euãgeliũ
q̃ non accipiat cẽties tantũ nũc
in tp̃e hoc. domos ⁊ fratres ⁊ ſo
rores ⁊ matres ⁊ filios ⁊ agros
cũ pſecucõib; ⁊ in ſeculo futuro
vita; eternam. Multi aũt erũt p̃
mi nouiſſimi et nouiſſimi primi
Erant aũt in via aſcẽdentes ihero
ſolimã ⁊ p̃cedebat illos iheſus ⁊
ſtupebãt ⁊ ſequẽtes timebãt. Et
aſſumẽs itez duodecim. cepit ill'
dicere q̃ eẽnt ei ventura Quia ecce
aſcendimus iheroſolimã ⁊ filius
hoĩs tradet̃ principib; ſacerdotũ
⁊ ſcribis ⁊ ſenioꝛib⁹ ⁊ dãnabũt
eũ morte ⁊ tradẽt eũ gẽtib⁹ ⁊ illu
dẽt ei ⁊ cõſpuẽt eũ ⁊ flagellabũt
eu; ⁊ interficient eũ ⁊ tertia die re
ſurget. Et aſcendũt ad eum iaco
bus ⁊ iohãnes filij zebedei dicen
tes. Magiſter volum⁹ ut q̃dcun
q; petierimus facias nobis At il
le dixit eis. Quid vultis ut facia;
vob̃. Et dixerũt. Da nob̃ ut vnus
ad dexterã tuã ⁊ ali⁹ ad ſiniſtra;
tuã ſedeamus in gloꝛia tua. Iħus
autẽ ait eis Neſcitis quid petatis
poteſtis bibere calice; quem ego
bibo aut baptiſmo quo ego bap
tiſoꝛ baptiſari. At illi dixerunt
ei. Poſſum⁹ Iħs autẽ ait eis. Ca
licem q̃dem que; ego bibo bibetis
⁊ baptiſmo q̃ ego baptiſoꝛ bap
tiſabimini ſedere aũt ad dextera;
meã vl' ad ſiniſtrã nõ eſt meũ da
re vob̃ ſed quib⁹ patũ ẽ. Et audi
entes decez indigñati ſunt de iacobo
⁊ iohãne. Iħs autẽ vocans eos.
ait ill' Scitis q2 hij q̃ vident̃ prin
cipari gẽtib; dñantur eis ⁊ prin
cipes eoꝝ ꝓtãtem habẽt ipõru;.
Nõ ita ẽ aũt in vob̃ ſed q̃cunq; vo
luerit fieri maioꝛ erit veſter mini
ſter ⁊ quicunq; voluerit in vobis
prim⁹ eẽ erit oĩm ſeruus. Nã ⁊ fi
lius hoĩs nõ venit ut miniſtraret̃
ei ſed ut miniſtraret ⁊ daret aĩa;
ſuã redẽpcione; ꝓ multis. Et veni
unt ihericho et proficiſcente eo
de ihericho ⁊ diſcipulis eius ⁊ pli
ma multitudĩe filius thimei bar
thimeus cecus ſedebat iuxta viã
mendicãs. Qui cũ audiſſet q2 ihe
ſus nazarenus ẽ cepit clamare ⁊
dicere. Iħu fili dauid miſerẽ mei
Et ↄminabãtur illi multi ut tacẽt
At ille multomagis clamabat fi
li dauid miſerere mei. Et ſtãs ihe
ſus p̃cepit illum vocari. Et vocãt

cecū dicentes ei Animequior eſto
Surge vocat te. Qui ꝓiecto veſti
mento ſuo: exiliens venit ad eū.
Et rñdens iħs dixit illi. Quid tibi
vis faciā? Cecus aūt dixit ei. Ra
boni ut videam. Iħus aūt ait illi.
Vade. Fides tua te ſaluū fecit. Et
ꝯfeſtī vidit ⁊ ſequebat̃ eū ī via.
ET cū appropinqua ¶ Ca. xi.
rēt iheroſolime ⁊ bethanie
ad montē oliuaꝝ mittit duos ex
diſcipulis ſuis ⁊ ait illis. Ite in ca
ſtellū qđ ꝯtra vos eſt ⁊ ſtatī intro
eūtes illuc inuenietis pullū liga
tū ſuꝑ quem nemo adhuc hoim̄
ſedit. Soluite illū ⁊ adducite. Et
ſi quis vob̄ dixerit q̇d facitis? dici
te q̄ dño neceſſari⁹ eſt ⁊ ꝯtinuo
illū dimittet huc. Et abeūtes inue
nerūt pullū ligatū ant̄ ianuā foris
in biuio ⁊ ſoluūt eū. Et quidā de
illic ſtantib⁹ dicebāt ill̄. Quid fa
citis ſoluētes pullū? Qui dixerūt
eis ſicut p̄ceꝑat illis iħus ⁊ dimi
ſerūt eis. Et duxerūt pullū ad ihe
ſū ⁊ impoſuūt illi veſtimēta ſua et
ſedit ſuꝑ eū. Multi veſtimēta ſua
ſtrauerūt in via. Alij aūt frondes
cedebant de arborib⁹ ⁊ ſternebāt
in via. Et qui p̄ibāt ⁊ q̇ ſequebā
tur clamabāt dicentes. Oſāna be
nedict⁹ qui venit in noīe dñi: bñ
dictū qđ venit regnū p̄ris noſtri
dauid: oſāna in excelſis. Et intro
iuit iheroſolimā ī templū et circū
ſpectis oīb₃ cū iam veſpa eēt hora
exijt in bethaniā cū duodecim. Et
alia die cū exirent a bethania eſu
rijt. Cūq₃ vidiſſent alōge ficū ha
bentē folia: venit ſi quid forte inue
niret in ea. Et cū veniſſet ad eā: nl
inuenit p̄ter folia. Nō eīn erat tē
pus ficoꝝ. Et rñdens dixit ei. Iā
nō amplius ī eternū ex te quiſq̄
fructū mā ducet. Et audiebāt di
ſcipli ei⁹ ⁊ veniūt iheroſolimā. Et
cū introiſſet in templū cepit eice
re vendētes ⁊ ementes in tēplo et
menſas nūmulanoꝝ ⁊ kathedrēs
vendentiū colūbas euertit. Et nō
ſinebat ut quiſq̄ trāſferret vas
ꝑ templū ⁊ docebat dicēs eis Nō
ne ſcriptū eſt q̇a dom⁹ mea dom⁹
oracōis vocabit̃ oīb₃ gentibus?
Vos aūt feciſtis eā ſpeluncā la
tronū. Quo audito pn̄cipes ſacer
dotū ⁊ ſcribe querebāt quō eū per
derēt. Timebāt eīn eū: qm̄ vniu
ſa turba āmirabat̃ ſuꝑ doctrina
ei⁹. Et cū veſpa facta eēt: egredie
bat̃ de ciuitate. Et cū mane tranſi
rent: viderūt ficū aridā factā a ra
dicib⁹. Et recordatus petr⁹ dixit
ei. Rabi: ecce ficus cui maledixiſti
aruit. Et rñdens iħs ait ill̄. Habe
te fidē dei. Amē dico vob̄. q̄ quicū
q₃ dixerit huic mōti tollere ⁊ mit
tere ī mare ⁊ nō heſitauerit ī corde
ſuo ſ₃ crediderit q̄ qđcūq₃ dixerit
fiat: fiet ei. Propterea dico vobis
oīa q̄cunq₃ orātes petitis credite
q̄ accipietis ⁊ euenient vob̄. Et cū
ſtabitis ad orādū: dimittite ſi q̇d
hētis adūſus aliquē: ut ⁊ p̄r v̄r q̇
ī cel̄ eſt dimittat vob̄ pctā veſtra
Qđ ſi vos nō dimiſeritis: nec pat̃
veſter q̇ in cel̄ eſt dimittet vobis
peccata v̄rā. Et veniūt rurſus ihe
roſolimā Et cū ambularet in tem
plo accedūt ad eū ſūmi ſacđotes
⁊ ſcribe ⁊ ſeniores et dicunt ei. In
qua poteſtate hec facis et quis ti
bi dedit hanc poteſtatem ut iſta
facias? Iħus aūt rñdens ait illis

Interrogabo vos et ego vnū verbum ⁊ reſpondete mihi ⁊ dicam vobis ī qua ꝑtāte hec faciā· Baptiſmū iohānis de celo erat an ex hoībus. Rn̄dete mihi At illi cogitabāt ſecū dicentes · Si dixerimꝰ de celo dicz nob̄· Quare ergo non credidiſtis ei. Si dixeimꝰ ex hoībꝰ timemꝰ populū· Oēs ei habebāt iohānem q̄ vere ꝓpheta eſſet Et rn̄dentes dicūt ihesu ·Neſcimꝰ ⁊ rn̄dens ihesus ait ill̄ · Neqꝫ ego dico vob̄ in q̄ poteſtate hec faciā·

¶ Ca·xij·

ET cepit ill̄ in parabolis loqui· Vineā paſtinauit hō ⁊ circūdedit ſepem ⁊ fodit lacum ⁊ edificauit turrim ⁊ locauit eā agricolis ⁊ peregre ꝓfectus eſt· Et miſit ad agricolas in tēpe ſeruū ut ab agricolis accipet de fructu vinee· Qui apprehēſum euz ceciderūt ⁊ dimiſerūt vacuū· Et iterū miſit ad illos aliū ſeruū ⁊ illū in capite vulnerauerūt ⁊ cōtumelijs affecerūt Et rurſū aliū miſit ⁊ illū occiderūt ⁊ plueś alios quoſdam cedētes alios vero occidētes Adhuc ergo vnū habens filium cariſſimuz ⁊ illū miſit ad eos nouiſſimū dicēs q̄ reuerebūtur filiū meū · Coloni aūt dixerūt ad inuicem Venite occidamꝰ eū ⁊ noſtr̄ erit hereditas· Et apprehēdētes eū occiderunt et eiecerūt extra vineaz Quid ḡ faciet dn̄s vinee. Veniet ⁊ ꝑdet colonos ⁊ dabit vineam alijs Nec ſcripturā hanc legiſtis lapidē quē reprobauerūt edificantes hic factus ē in caput anguli a dn̄o factū eſt iſtud ⁊ eſt mirabile ī oculis noſtris. Et querebāt eū tenere ⁊ timuerūt turbam·

Cognouerūt em̄ quoniā ad eos parabolam hāc dixerit Et relicto eo abierūt Et mittūt ad eū quoſdā ex phariſeis ⁊ herodianis ut euz caperent in verbo· Qui venientes dicūt ei · Magiſter ſcimꝰ q̄ verax es ⁊ nō curas quēq̄ Nec enim vides in faciē hoīm ſ; in veritate viā dei doces· Licz dari tributū ceſari an nō dabimꝰ. Qui ſciēs verſutiam illoꝝ· Ait illis Quid me tēptatis. Afferte mihi denariū ut videam· At illi tulerunt ei ⁊ ait ill̄ Cuius eſt ymago hec ⁊ inſcripcio. Dicūt ei· Ceſaris Rn̄dens aūt ihesus dixit illis· Reddite igitur que ſūt ceſaris ceſari ⁊ q̄ ſūt dei deo Et mirabātur ſup eo· Et venerūt ad eū ſadducei q̄ dicunt reſurrectōē; nō eſſe ⁊ interrogabāt eū dicētes Magiſter moyſes nobis ſcripſit ut ſi cuius frat̄ mortuus fuerit et dimiſerit vxorē ⁊ filios nō reliqrit accipiat frater eiꝰ vxorē ipiꝰ ⁊ reſuſcitet ſemē fratri ſuo· Septē ergo fratres erāt ⁊ primꝰ accepit vxorē ⁊ mortuꝰ ē nō relicto ſemie Et ſcd̄s accepit eā ⁊ mortuus ē et nec iſte reliq̄t ſemen· Et tercius ſimilit̄· Et acceperūt eā ſiliter ſeptē ⁊ non reliq̄rūt ſemen Nouiſſima oīm defūcta eſt ⁊ mulier In reſurrectiōe ergo cū reſurrexerint cuiꝰ de hijs erit vxor. Septē em̄ habuerūt eā vxorē· Et rn̄dēs ihesus ait illis· Nōne ideo erratis nō ſciētes ſcripturas neqꝫ v̄tutē dei. Cū em̄ a mortuis reſurrexerit neqꝫ nubēt neqꝫ nubētur. ſ; ſunt ſic āgeli dei in celis · De mortuis autē q̄ reſurgāt nō legiſtis in libro moyſi ſuꝑ rubum quomō dixerit illi deus

inquiens ego ſū deus abraha ⁊
deꝰ yſaac ⁊ deus iacob. Nō ē deꝰ
mortuoꝝ ſed viuoꝝ. Vos ḡ mul
tū erratis. Et acceſſit vnus de ſcri
bis qui audierat illos ↄquirētes
⁊ videns qm̄ bn̄ illis r̄ndérit: inter
rogauit eū qd eēt primū omnium
mandatū. Jhs aūt r̄ndit ei. q̄a
ꝑmū oīm mādatū eſt. Audi iſrl̄
dn̄s deus tuus deus vnꝰ eſt ⁊ di
liges dn̄m deū tuū ex toto corde
tuo ⁊ ex tota aīa tua et ex tō mē
te tua et ex tota virtute tua. Hoc
ē primū mandatū. Secundū aūt
ſimile eſt illi. Diliges ꝓximū tuū
tanq̄ teipſum. Maius hoꝝ aliud
mandatū nō ē. Et ait illi ſcriba.
Bn̄ magiſter in veritate dixiſti. q̄
vnꝰ eſt deus et nō eſt alius preť
eū. Et ut diligať ex toto corde ⁊ ex
toto intellectu ⁊ ex tō anima ⁊ ex
tota fortitudine ⁊ diligere ꝓximū
tanq̄ ſeipm̄: maiꝰ ē oībꝰ holocau
ſtomatibꝰ ⁊ ſacrificijs. Jhs au
tē videns q̄ ſapienter r̄ndiſſet di
xit illi. Nō es longe a regno dei. Et
nemo iam audebat eū interroga
re. Et r̄ndens ihs dicebat docēs
in templo. Quō dicūt ſcribe xp̄m
filiū eē dauid. Ipſe em̄ dauid dicit
in ſpūſancto. Dixit dn̄s dn̄o meo
ſede a dextris meis. donec ponā ini
micos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Ip
ſe ergo dauid dicit eū dn̄m ⁊ vn̄
eſt filiꝰ eiꝰ. Et multa turba eū li
benť audiuit. Et dicebat eis in do
ctrina ſua. Cauete a ſcrib̄ q̄ volūt
in ſtolis ambulare ⁊ ſalutari ī fo
ro ⁊ in ꝑmis cathedris ſedere ī ſy
nagogis ⁊ ꝑmos diſcubitus ī ce
nis. Qui deuorāt domos viduaꝝ
ſub obtentu prolixe oratōnis hij

accipient ꝓlixiꝰ iudiciū. Et ſedēs
ihs ↄtra gazophilatiū aſpicie
bat quō turba iactaēt es in gazo
philatiū ⁊ multi diuites iactabāt
multa. Cū veniſſet āt vidua vna
paup: miſit duo minuta qd eſt q̄
drans. Et ↄuocans diſcipulos ſu
os ait ill. Amen dico vob. qm̄ vi
dua hec paup plus oībus miſit
qui miſert in gazophilatiū. Oēs
em̄ ex eo qd abundabat illis mi
ſerūt. hec vero de penuria ſua oīa
que habuit miſit totū victū ſuū.

ET cū egrederet. ¶ Ca. xiij.
de templo ait illi vnꝰ ex di
ſcipul' ſuis Magiſter: aſpice q̄les
lapides et quales ſtructure. Et re
ſpōdens ihs ait illi. Vides has
oēs magnas edificatiōes. Nō re
linqueť lapis ſup lapidē qui nō
deſtruať. Et cū ſederet in mōte oli
uarū ↄtra templū: interrogabāt
eū ſepatim petrus ⁊ iacobus ⁊ io
hānes ⁊ ādreas. Dic nob qn̄ iſta
fient ⁊ qd ſignū erit qn̄ hec ōnia
incipiēt ↄſūmari. Et r̄ndens ihs
cepit dicē ill. Videte ne quis vos
ſeducat. Multi em̄ venient in noīe
meo dicētes q̄ ego ſū ⁊ multos ſe
ducent. Cū audieritis aūt bella ⁊
opiniones belloꝝ: ne timueritis.
Oportet em̄ fieri ſ; nōdū finis. Ex
urget em̄ gens ↄtra gentem ⁊ re
gnū ſup regnū et erūt terremotꝰ
ꝑ loca ⁊ fames. Initiū doloꝝ hec.
Videte aūt voſmetipōs. Tradent
em̄ vos in ↄcilijs ⁊ in ſynagogis
vapulabitis ⁊ an̄ ꝑſides ⁊ reges
ſtabitis ꝓpter me in teſtimonium
illis. Et in oēs gētes ꝑmū oportet
ꝑdicari euangeliū. Et cū duxerint
vos tradentes nolite precogitare

quid loquamini ſed qđ datū vo
bis fuerit in illa hora id loq̄mi· Nō
eīvos eſtis loquētes ſed ſpūſſan
ctus· Tradꝫ aūt frat̄ fratrē ī mor
tem ⁊ pat̄ filiū ⁊ cōſurgēt filij in
parētes ⁊ morte afficient eos· Et
eritis odio oībus ꝓpter nomē me
um Qui autē ſuſtinuerit in finez
hic ſaluus erit Cū autē videritis
abhominacōeȝ deſolacōis ſtātez
vbi nō debꝫ q̄ legit ītelligat Tūc
q̄ in iudea ſūt fugiāt in mōtes ⁊ q̄
ſup tectū ne deſcēdat in domū nec
itroeat ut tollat q̄d de domo ſua
⁊ qui in agro erit nō reuertatur
retro tollere veſtimentū ſuū· Ve
aūt pregnātib⁹ ⁊ nutriētibꝫ in il
lis diebus· Orate vero ut hyeme
nō fiant· Erūt enī dies illi tribula
cōnes tales q̄les nō fuerūt ab ini
tio creature quā ꝯdidit deus vſq̄
nūc neq̄ fient· Et niſi breuiaſſet
dn̄s dies nō fuiſſꝫ ſalua oīs caro
Sꝫ ꝓpter electos quos elegit bre
uiauit dies· Et tūc ſi q̄s vob̄ dixe
rit· Ecce hic ē xp̄s ecce illic ne cre
dideritis· Exurgēt enī pſeudo cri
ſti ⁊ pſeudo ꝓph̄e ⁊ dabūt ſigna
⁊ portēta ad ſeducēdos ſi fieri pōt
etiā electos· Vos ergo videte· Ec
ce p̄dixi vob̄ ōmia· Sꝫ in ill̄ dieb⁹
poſt tribulacōem illaȝ ſol ꝯtene
brabit̄ ⁊ luna nō dabit ſplendo
rem ſuū· Et ſtelle celi erūt decidētes
⁊ virtutes q̄ in cel̄ ſūt mouebūt̄
Et tūc videbūt filiū hoīs venientez
in nubib⁹ cum v̄tute multa ⁊ glo
ria· Et tūc mittet āgelos ſuos et
cōgregabit electos ſuos a q̄tuor
vētis a ſūmo terre vſq̄ ad ſūmuȝ
celi· A ficu aūt diſcite parabolā· Cū
iaȝ ram⁹ eius tener fuerit ⁊ nata
fuerint folia ꝯgnoſcitis q̄ȝ ꝓpe
ſit eſtas· Sic ⁊ vos cū videritis hec
fieri ſcitote q̄ȝ ꝓximo ſit in oſtijs
Amē dico vob̄ q̄m nō trāſibit ge
neracō hec· donec oīa iſta fiant·
Celū ⁊ terra trāſibūt verba autē
mea nō trāſibūt· De die aūt illo
vel hora nemo ſcit· neq̄ āgeli ī ce
lo neq̄ filius niſi pat̄· Videte· vi
gilate ⁊ orate· Neq̄ ſcitis enī q̄n
tēp⁹ ſit· Sicut homo q̄ pegre ꝓfe
ctus reliq̄t domū ſuā ⁊ dedit ſuis
ſuis ptātem cuiuſq̄ opis ⁊ iani
tori precepit ut vigilet· Vigilate
ergo Neſcitis enī q̄n dn̄s domus
veiat ſero· an media nocte· ā gal
licātu· an mane ne cū venerit re
pēte· inueniat vos dormiētes· Qđ
aūt vob̄ dico oībꝫ dico vigilate·

¶ Ca· xiiij·

Erat aūt paſcha ⁊ azima poſt biduū ⁊ quere
bāt ſūmi ſacerdotes ⁊ ſcribe q̄uo
eū dolo tenerent ⁊ occiderēt Dice
bāt enī· Nō ī die feſto ne forte tu
multus fieret in populo· Et cū eēt
bethanie in domo ſymōis lepro
ſi ⁊ recūberet veīt mulier h̄ns ala
baſtrū vngēti nardi ſpicati preci
oſi ⁊ fracto alabaſtro effudit ſu
ꝑ caput ei⁹· Erāt aūt q̄dā īdigne
ferentes int̄ ſemetipōs ⁊ dicētes
Vt q̄d pdicō iſta vngēti facta ē·
Poterat eī vngentū iſtud venū
dari pluſq̄ trecētis denarijs ⁊ da
ri paupibus· Et fremebāt in eaȝ
Ih̄s aūt dixit· Sinite eā· Quid il
li moleſti eſtis· Bonū op⁹ opeā
ta eſt in me· Sēp enī paupes ha
betis vobiſcū ⁊ cū volueritis pote
ſtis ill̄ bn̄facere me aūt ſēp non
habetis· Qđ habuit hec fecit pre
uenit vngē corp⁹ meū ī ſepulturaȝ

Amen dico vob̄: vbicūq̄ꝫ predica
tū fuerit euangeliū iſtud in vniu̅
ſo mūdo et ꝙ fecit hec: narrabit̄
in memoriā eius. Et iudas ſcario
this vnus de duodecim abijt ad
ſūmos ſacerdotes ut ꝓderet eū il
lis. Qui audientes gauiſi ſūt ⁊ ꝓ
miſerūt ei pecuniā ſe daturos. Et
querebat q̄uo illū oportune trā de
ret Et p̄mo die azimoꝝ quādo pa
ſcha ymolabant dicūt ei diſcipli
Quo vis eamꝰ ⁊ paremus tibi ut
manduces paſcha. Et mittit du
os ex diſcipul' ſuis ⁊ dic̄ eis. Ite i
ciuitatē ⁊ occurret vobis hō lage
nā aque baiulās. Sequimini eū
⁊ quocunq̄ꝫ introierit dicite dn̄o
domꝰ. ꝙ magiſter dicit. Vbi ē re
fectio mea: vbi paſcha cū diſcipu
lis meis māducē. Et ipſe vobis de
monſtrabit cenaculū grāde ſtra
tū ⁊ illic parate nob̄. Et abierunt
diſcipuli eiꝰ ⁊ venerūt in ciuitatē
⁊ inuenerūt ſicut dixerāt ill' ⁊ pa
rauerūt paſcha. Veſpe aūt facto
venit cū duodecī. Et diſcūbentibꝰ
eis ⁊ māducantibꝰ ait ih̄s Amē
dico vobis. ꝙ vnus ex vob̄ trādet
me qui manducat mecū At illi ce
perūt ɔtriſtari et dicere ei ſingilla
tim. Nūq̄d ego. Qui ait ill'. Vnꝰ
ex duodecim q̄ intingit mecū ma
nū in cathino. Et filiꝰ quidē homi
nis vadit ſicut ſcriptū eſt de eo.
Ve aūt hoi illi p quē filiꝰ hoīs trā
det. Bonū erāt ei: ſi nō eēt natꝰ hō
ille. Et manducantibꝰ ill': accepit
ih̄s panē ⁊ bn̄dicēs fregit ⁊ de
dit eis ⁊ ait ill'. Sumite: hoc ē cor
pus meū. Et accepto calice gr̄as
agēs dedit eis. Et biberunt ex illo
oēs. Et ait illis. Hic ē ſāguis meꝰ

noui teſtamenti q̄ ꝓ multis effun
det. Amen dico vobis ꝙ iā nō bi
bā de genimine vitis: vſq̄ꝫ in diē
illū cū illud bibā nouū in regno
dei. Et ymno dicto exierūt in mon
tē oliuarū. Et ait eis ih̄s. Omēs
ſcādalizabimini in nocte iſta. q̄a
ſcriptū eſt pcutiā paſtorē ⁊ diſp
gent oues. Sꝫ poſteaq̄ reſurrexero
precedam vos in galileā. Petrus
aūt ait illi. Et ſi oēs ſcandaliſati
fuerint: ſꝫ nō ego. Et ait illi iheſus
Amen dico tibi. ꝙ tu hodie in no
cte hac prius q̄ gallus bis vocem
dederit ter me es negaturus. At il
le ampliꝰ loquebat̄. Et ſi oportu
erit me ſimul ɔmori tibi non te ne
gabo. Similit̄ aūt ⁊ oēs dicebant
Et veniūt i prediū cui nomē geth
ſemani ⁊ ait diſcipul' ſuis Sedete
hic donec orē Et aſſumit petrū ⁊ iaco
bū ⁊ ioh̄ē ſecū ⁊ cepit pauē ⁊ te
dē Et ait ill' Triſtis ē aīa mea vſq̄ꝫ
ad mortē. Suſtinete hic ⁊ vigila
te. Et cū ꝓceſſiſſ paululū: ꝓcidit
ſup terrā ⁊ orabat ut ſi fieri poſſ
trāſiret ab eo hora ⁊ dixit. Abba
pater: omnia tibi poſſibilia ſunt
trāffer calicē hūc a me. Sed nō qđ
ego volo ſꝫ qđ tu. Et venit ⁊ inuenit
eos dormientes. Et ait petro. Sy
mon dormis. Nō potuiſti vna ho
ra vigilare. Vigilate et orate: ut
nō intretis in tēptacōem. Spiritꝰ
quidē ꝓmptus eſt. caro vero infir
ma. Et iterū abiens orauit eundē
ſermonem dicens. Et reuerſus de
nuo: inuenit eos dormiētes. Erāt
enī oculi eoꝝ grauati et ignorabāt
q̄d rn̄derēt ei. Et venit tertio ⁊ ait
ill'. Dormite iā ⁊ requieſcite. Sufficit
Venit hora. ecce filiꝰ hoīs tradet̄

in mãus pccoꝝ. Surgite eamus
Ecce q̃ me trãdet ꝓpe eſt Et adhuc
eo loquẽte venit iudas ſcarioth
vnus ex duodecim ⁊ cũ eo turba
multa cũ gladijs ⁊ lignis a ſũmis
ſacerdotibꝫ ⁊ ſcrib̃ ⁊ ſenioribꝫ. De
derat autẽ traditor eiꝰ ſignũ eis
dicẽs. Quẽcũqꝫ oſculatꝰ fuero ip
ſe ẽ tenete eũ ⁊ ducite caute. Et cũ
veniſſet ſtatim accedẽs ad eũ ait.
Rabbi. ⁊ oſculatus eſt eũ. At illi
manus iniecerũt in ihm̃ ⁊ tenuerũt
eũ Vnus aũt q̃dam de circũſtan
tibꝫ educẽs gladiũ pcuſſit ſeruũ
ſũmi ſacerdotis ⁊ ãputauit illi au
riculam. Et rñdens ihesus ait illis
Tanq̃ ad latronẽ exiſtis cũ gla
dijs ⁊ lignis ↄp̃rehẽdere me. Quo
tidie erã apud vos in tẽplo docẽs
⁊ nõ me tenuiſtis. Sꝫ impleãtur
ſcripture. Tunc diſcipuli eiꝰ relin
quẽtes eũ oẽs fugerũt Adoleſcẽs
aũt q̃dam ſeq̃batur eũ amictus
ſindone ſup nudo ⁊ tenuerũt eum.
at ille reiecta ſindõe nudꝰ ꝓfugit
ab eis. Et adduxerũt ihm̃ ad ſũ
mũ ſacerdotẽ ⁊ ↄuenerũt oẽs ſacẽ
dotes ⁊ ſcribe ⁊ ſeniores. Petrꝰ ãt
alõge ſecutus ẽ eũ vſqꝫ intro in
atriũ ſũmi ſacẽdotis ⁊ ſedebat cũ
miniſtris ad ignẽ ⁊ calefatiebat
ſe. Sũmi vero ſacerdotes ⁊ omne
ↄciliũ q̃rebãt aduerſus ihm̃ teſti
moniũ ut eũ morti trãderẽt nec in
ueniebãt Multi aũt teſtimoniũ
falſũ dicebãt aduerſus eũ ⁊ ↄue
niẽtia teſtimonia nõ erãt. Et q̃dã
ſurgẽtes falſũ teſtiomũ ferebãt
adũſus eũ dicentes Quoniã nos
audiuimꝰ eũ dicẽtem. Ego diſſol
uã tẽplũ hoc manufactũ ⁊ poſt
tduũ aliud nõ manufactũ edifi
cabo. Et nõ erat ↄueniẽs teſtimo
niũ illoꝝ Et exurgẽs ſũmus ſacer
dos in mediũ interrogauit ihm̃
dicens. Nõ rñdes quicq̃ ad ea q̃
tibi obiciũtur ab hijs. Ille autẽ
tacebat ⁊ nihil rñdit. Rurſuꝫ ſũ
mꝰ ſacerdos ĩtrogabat eũ ⁊ dixit
ei Tu es xp̃us filiꝰ dei benedicti.
Ihesus aũt dixit illi. Ego ſũ. Et vi
debitis filiũ hoĩs ſedẽtẽ a dextris
virtutis ⁊ veniẽtem cũ nubibus
celi. Sũmus aũt ſacerdos ſcindẽs
veſtimẽta ſua ait Quid adhuc de
ſideramus teſtes. Audiſtis blaſ
phemiã. Quid vob̃ videtur. Qui
oẽs cõdẽnauerũt eũ reum eẽ mor
tis. Et ceperũt q̃dã cõſpuere eũ et
velare fatiem eiꝰ ⁊ colaphis eũ ce
dere ⁊ dicẽ ei ꝓphetiſa. Et miniſtri
alapis eũ cedebãt. Et cum eſſꝫ pe
trus in atrio deorſũ. venit vna ex
ãcillis ſũmi ſacerdotis ⁊ cũ vidiſ
ſet petꝝ calefaciẽtẽ ſe aſpiciẽs il
lũ ait Et tu cũ ihũ nazareno eras
At ille negauit dicens. Neqꝫ ſcio
neqꝫ noui quid dicas. Et exijt fo
ras ante atriũ ⁊ gallus cãtauit.
Rurſus aũt cũ vidiſſꝫ illũ ãcilla
cepit dicere circũſtantibꝰ q꞉ h̃ ex
illis ẽ At ille iteꝝ negauit. Et ptꝰ
puſillũ rurſus qui aſtabãt dice
bãt petro. Vere ex illis es nã et
galileꝰ es. Ille aũt cepit anathe
matizare ⁊ iurare q꞉ neſcio hoĩeꝫ
iſtuꝫ quẽ dicitis Et ſtatim gallus
iteꝝ cãtauit. Et recordatus eſt pe
trus verbi q̃d dixerat ei ihũs pri
uſq̃ gallus cãtet bis. ter me ne
gab. Et cepit flere. ¶ Ca. xv.

ET cõfeſtim mane cõſiliũ fa
ciẽtes ſũmi ſacerdotes cum
ſenioribus ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo

concilio vincētes ihm duxerūt et
tradiderūt pylato. Et interrogauit
eū pylat9. Tu es rex iudeoꝝ? At
ille rñdens ait illi. Tu dicis. Et ac
cuſabant eū ſūmi ſacerdotes ī mľ
tis. Pylatus āt rurſū interrogauit
eū dicens Nō rñdes quicq̄? Vide
in quātis te accuſant. Jhus autē
ampli9 nihil rñdit:ita ut mirare
tur pylatus. Per diē aūt feſtū ſo
lebat dimittere illis vnū ex vin
ctis quēcūq3 petiſſent. Erat aūt q̄
dicebatᷣ barrabas qui cū ſeditio
ſis erat vinctus q̄ in ſeditione fe
cerat homicidiū. Et cū aſcendiſſ3
turba:cepit rogare ſicut ſemp fa
ciebat illͤ. Pylatus aūt rñdit eis
⁊ dixit. Vultis dimittā vob regē
iudeoꝝ? Sciebat enī ꝙ p inuidiā
tradidiſſent eū ſūmi ſacerdotes.
Pōtifices aūt ꝯcitauerūt turbā
ut magis barraban dimitterēt eis
Pylatus aūt iterū rñdens ait illͤ.
Quid ergo vultis faciā regi iudeo
rū? At illi iterū clamauerūt. Cruci
fige eū. Pylatus vero dicebat illͤ
Quid ei mali fecit? At illi magis
clamabant Crucifige eū. Pylat9
autē volens ꝓplo ſatiſfacere dimi
ſit illͤ barrabā ⁊ tradidit eis ihe
ſū flagellͤ ceſū ut crucifigeretᷣ. Mi
lites aūt duxerūt eū intro in atriū
ꝑtorij ⁊ ꝯuocant totā cohortē ⁊ in
duūt eum purpura ⁊ imponūt ei
plectentes ſpineam coronā ⁊ cepe
runt ſalutare eū. Aue rex iudeoꝝ.
Et percutiebant caput eius arundi
ne ⁊ ꝯſpuebant eū ⁊ ponentes ge
nua adorabant eū. Et poſtq̄ illu
ſerūt ei exuerūt illū purpura ⁊ in
duerunt eum veſtimentis ſuis et
educunt illū ut crucifigerent eū.

Et angariauerūt pretereūtē quē
piā ſymonē cyreneū venientē de
villa:patrē alexādri ⁊ rufi ut tol
leret crucē ei9. Et ꝑducunt illū in
golgotha locū qđ eſt interꝑtatū
caluarie locus. Et dabant ei bibe
re mirratū vinū ⁊ non accepit. Et
crucifigentes eum diuiſerūt veſti
menta eius:mittentes ſortē ſuper
eis quid quis tolleret. Erat autē
hora tertia ⁊ crucifixerūt eum. Et
erat titulus cauſe eius inſcriptus
rex iudeoꝝ. Et cū eo crucifigūt du
os latrones:vnū a dextris ⁊ aliū
a ſiniſtris eius. Et adimpleta eſt
ſcriptura que dicit. Et cū iniquis
rēputatus ē. Et pretereuntes blaſ
phemabant eū:mouentes capi
ta ſua ⁊ dicentes Vah q̄ deſtruis
templū dei ⁊ in trib9 dieb9 reedi
ficas. Saluū fac temetipm deſcen
dens de cruce. Similiť ⁊ ſūmi ſacer
dotes illudētes ad alterutrū cū ſcri
bis dicebāt Alios ſaluos fecit ſe
ipſū nō poteſt ſaluū facere Criſt9
rex iſrahel deſcēdat nunc de cruce
ut videam9 ⁊ credamus. Et q̄ cū
eo crucifixi erāt ꝯuitiabantᷣ ei. Et
facta hora ſexta:tenebre facte ſūt
p totam terrā vſq3 in horā nonā
Et horā nona exclamauit ihus vo
ce magna dicēs. Heloy heloy la
mazabathani. Qđ eſt interꝑtatū
De9 meus deus me9:ut quid dere
liquiſti me? Et quidā de circūſtā
tibus audiētes dicebant. Ecce he
liā vocat. Currēs aūt vnus ⁊ im
plēs ſpongiā aceto:circūponēſq3
calamo potū dabat ei dicēs. Sini
te:videamus ſi veniat helias ad
deponendum eum. Jheſus autē
emiſſa voce mag̃ expirauit Et velū

ſepli ſciſſuz ē in duo a ſūmo vſqȝ
deorſum Vidēs autē centurio q̄ ex
aduerſo ſtabat · q̄ ſic clamās ex
piraſſet ait · Vere hō hic filiꝰ dei
erat · Erāt aūt ⁊ mulieres delōge
aſpicientes int̄ quas eāt maria
magdalene ⁊ maia iacobi minoris
⁊ ioſeph mr̄ ⁊ ſalome ⁊ cū eēt in
galilea ſeq̄bantur eū et miniſtra
bāt ei ⁊ alie multe q̄ ſimul cuȝ eo
aſcēderant iheroſolimā · Et cū iaȝ
ſero eſſet factū · q̄ erat paraſceue
qđ eſt an̄ ſabbatū · venit ioſeph
ab arimathia nobil' decurio q̄ ⁊
ipſe erat expectās regnuȝ dei · Et
audacter introiuit ad pylatū et
pecijt corpꝰ ihesu · Pilatus autē
mirabatur ſi iā obiſſet · Et accerſi
to centurione interrogauit eū ſi
iam mortuꝰ eſſet Et cū ɔgnouiſſ;
a cēturione donauit corpꝰ ioſeph
Joſeph aūt mercatus ſyndonē
⁊ deponēs eū inuoluit ſyndone ⁊
poſuit eū in monumento quod
erat exciſū de petra ⁊ aduoluit la
pidē ad oſtiuȝ monumēti · Maria
magdalene ⁊ maria ioſeph aſpi
ciebāt vbi poneret̄ · ¶ Ca · xvi ·

ET cū trāſiſſet ſabbatuȝ ma
ria magdalene et maria ia
cobi ⁊ ſalome emerūt aromata ut
venientes vngerent ihesū Et valde
mane vna ſabbatoꝝ veniūt ad
monumētū orto iam ſole · Et dice
bāt ad inuicē · Quis reuoluet no
bis lapidē ab oſtio monumēti ·
Et reſpicientes viderūt reuolutuȝ
lapidem Erat q̄ppe magnꝰ valde
Et introeūtes in monumētū vide
rūt iuuenē ſedētem in dextris co
ptū ſtola cādida ⁊ obſtupuerūt
Qui dicit ill' · Nolite expaueſcere
Jhm queritis nazarenū · crucifix
um ſurrexit nō ē h̄ Ecce locus vbi
poſuerūt eum · Sed ite dicite diſci
pulis eiꝰ ⁊ petro q̄ precedet vos ī
galileā · Ibi euȝ videbitis ſic dixit
vob̄ At ille exeūtes fugerūt de mo
numēto Inuaſerat ei eas tremor
⁊ pauor ⁊ nemini q̄cq̄ dixerūt Ti
mebāt em̄ · Surgēs aūt ih̄s ma
ne prima ſabbati apparuit p̄mo — *appa[ruit] p[ri]mo ma[rie] mag[dalene]*
marie magdalene de q̄ eiecerat
ſeptē demonia · Illa vadēs nūcia
uit hijs q̄ cum eo fuerāt lugētibꝰ
⁊ flentibꝰ ⁊ illi audiētes q̄ viue
ret ⁊ viſus eſſ; ab ea nō crediderūt
Poſt hec aūt duobꝰ ex hijs ābu — *appa[ruit] pe[re]gri[n]is 2°.*
lantibꝰ oſtēſus ē in alia effigie eū
tibus in villā ⁊ illi euntes nūcia
uerūt ceteris nec illis crediderunt ·
Nouiſſime aūt recūbentibꝰ ill' vn
decim apparuit ⁊ exprobrauit in — *appa[ruit] 3° di[scipulis].*
credulitatē eoꝝ ⁊ duritiā cordis
q̄ hijs qui viderāt eū reſurrexiſſe
nō crediderūt · Et dixit eis · Euntes
in mūdū vniuerſū predicate euā
gelium omni creature · Qui credi
derit ⁊ baptiſatus fuerit · ſaluus
erit · q̄ vero nō crediderit cōdēna
bit̄ · Signa aūt eos q̄ crediderint
hec ſequent̄ In nomīe meo demo
nia eiicīēt linguis loquent̄ nouis
ſerpētes tollēt · Et ſi mortiferū q̄d
biberint non eis nocebit · Super
egros manꝰ imponēt ⁊ bene ha
bebūt · et dn̄s quidē ihesus poſt
q̄̄ locutus eſt eis · aſſumptus eſt
in celū ⁊ ſedet a dextris dei · Illi au
tē pfecti predicauerūt vbiq̄ȝ dn̄o
cooperante ⁊ ſermonē confirmā
te ſequentibus ſignis ·

¶ Explicit euāgeliū ſcđm Marcū ·